

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 204-1915)

Originalt emne

Stranden

Uddrag fra byrådsmødet den 9. september 1915 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 204-1915)

Indstilling fra Udvalget for Oprensning af Tang om, at Kontrol og Tilsyn med Tangriven fremtidig overdrages Sporvejselskabets Direktør og Kontor, imod at der stilles et Beløb af 300 Kr. til Direktørens og Kontorets Raadighed, alt i Henhold til følgende Skrivelse fra Direktør Schmidt:

"Da Forsøgene med Oprensning af Tang maa betragtes som afsluttede, eftersom der nu foreligger gode Resultater for, at Oprensningsanlægget i sin nuværende Skikkelse kan anvendes, skal jeg herved tillade mig at give en Fremstilling af det udførte Arbejde.

Oprensningsarbejdet udføres som bekendt paa den Maade, at en af et elektrisk Spil trukken Rive, fører den indskyllede Tang, som ved Arbejdets Begyndelse laa i flere Alens fløjde, fra Strandkanten ind paa Forstranden, hvor Tangen i Løbet af faa Timer tørrer og derved taber sin ubehagelige raadne Lugt. Det har vist sig, at Anlægget med største Lethed kan holde Strandkanten, i alle Tilfælde paa det Stykke, som nu er forsynet med Spor, rensat for Tang.

Lidt anderledes stiller det sig med den

allerinderste Tangkrog, forøvrigt det mest ubehagelige Sted, idet der her i adskillige Aar har ophobet sig Tang. Disse Tangmasser, der ligger i 3 å 4 Alens Dybde, er delvis raadne og meget ildelugtende. Raaddenskabene som her er tilstede er ikke mindst opstaaet ved, at

Kloakvand under Paalandsvind, er ført ind i Krogen, men paa Grund af de herværende særlige Strømforhold ikke er ført ud igen, maaske ogsaa fordi Skraaningerne, som fører op til den over Vandspejlet højtliggende Strandvej, har ydet Læ for Fralandsvinden, saaledes at denne ikke har kunnet være behjælpelig med at føre Tangen saavel som Kloakvandet ud igen. Det har ikke kunnet nytte at føre det ovenfor omtalte Spor helt ned i Krogen, eftersom der her ingen Forstrand er til Ophobning af Tangmasserne.

Jeg har imidlertid ment det for formaaltjenligt at gøre et Forsøg paa at faa fjernet disse Tangmasser og har derfor anlagt et Spor vinkelret paa det før omtalte, saaledes at jeg har kunnet angribe Tangmasserne med Træk parallelt med Strandkanten. Det er ogsaa lykkedes mig at faa arbejdet et stort Hul i de omtalte Tangmasser, og det viser sig nu, at Tangen under særlige Strøm- og Vindforhold driver ned i Hullet, hvorfra den med Lethed kan trækkes i Land.

Spørger man nu, hvad der er opnaaet ved dette Oprensingsanlæg, saa er Svaret dette:

Naar undtages den allerinderste Krog, kan Strandkanten nu med største Lethed holdes fri for Tang og dermed for Tanglugt. Vi har saaledes i Modsætning til tidligere, hvor hele Stranden lugtede, begrænset Stedet for Tanglugten til den allerinderste Krog, og jeg haaber ogsaa, at det skal lykkes mig at faa Bugt med denne.

Det næste Spørgsmaal der paatrænger sig:

Bliver ikke de oprensede Tangmasser efterhaanden saa enorme, at Forstranden i Løbet af nogle Aar bliver saa overfyldt, at der ikke kan skaffes Plads til den frisk inddrevne Tang. Hertil skal jeg svare, at det tror jeg ikke, for gaar det først op for de omboende Landboere, hvilket udmærket Dæknings- og Gødningsmateriale Tangen i Virkeligheden er, saa tror jeg ikke, der vil blive nogen Vanskelighed ved at faa Tangen afsat. Endelig har Tang den ejendommelige Egenskab, at den i Løbet af ganske kort Tid svinder ind til sit halve Volumen.

For at gøre Propaganda for Sagen har jeg henvendt mig til Statskonsulent Riedel, med hvem jeg har besigtiget Anlægget og udtaget Prøver af Tangen til kemisk Analyse. Resultatet, som vedlægges hermed, er, at Tangen indeholder mere Gødningsstof, end man egentlig havde ventet. Hr. Riedel har derfor lovet at interessere Landboforeningens Landbrugs- og Planteavlskonsulent for Tangspørgsmaalet for derved at faa udvirket, at Landboforeningerne kommer til at anstille praktiske Forsøg med Tang i Marken. Ligesom

han har lovet at gøre Propaganda for Sagen i Dag- og Fagblade.

Angaaende den fremtidige Drift, da vil jeg anbefale, at denne kun bliver ledet af en Mand, der har virkelig Interesse for Sagen. Saalænge Anlæget drives, er det ganske nødvendigt, at dette tilses flere Gange om Dagen, idet der er saa mange Faktorer (Strøm, Vand og Vindforhold) som skal tages i Betragtning. Blæser det f. Eks. pludselig op med stærk Paalandsvind, kan det blive nødvendigt hurtigt at maatte indbjerge Flaade, Vire etc. Derfor maa Anlæget stadigvæk tilses.

Jeg vil anse det for ønskeligt, om Terrænet, hvorpaa Oprensningen foregaar, bliver afspærret for Publikum. Som Forholdene nu ere, er det næsten umuligt at paase, at navnlig Børn ikke kommer til Skade. Afstanden fra det elektriske Spil og dertil, hvor Riven arbejder, er ofte saa stor, at der skal baade et godt Øje og en klangfuld Røst til, for at kunne være i Stand til at kunne se og advare Børn fra at komme for nær til de forskellige Apparater. Afspærringen mener jeg kan være ganske enkel f. Eks. kun bestaa ende af nogle Lægter, men her og der bør der desuden være anbragte nogle Tavler (helst fra Politiet), hvorpaa der staar opført, at det er Publikum forbudt at opholde sig paa Terrænet for Oprensningen.

Ligeledes vil det være nødvendigt at anbringe en Bom ved Nedkørselsrampen for at kunne holde Kontrol med Antallet af Vogne som afhenter Tang.

Der hentes stadig og er. navnlig i Vinter hentet mange Tusinde Læs Tang, sætter man Prisen for et stort Læs Tang til 35 Øre og regner med, at der i et Aar hentes 10000 Læs Tang, vil Omkostningerne ved Anlæggets Drift og Vedligeholdelse være dækkede.

1 Formand hele Aaret..... Kr. 1600,00

1 Arbejdsmand 3/4 Aar....."880, 00

Kontrol og Tilsyn....."300, 00

Vedligeholdelse og Fornylse samt

Strøm....."720, 00

Kr. 3500, 00"

Formanden gjorde nærmere Rede for Indstillingen og anbefalede, at Direktør Schmidt som den dertil bedst skikkede blev antaget til at have Tilsyn med Driften af Riven og Salget af Tangen.

Marthin Hansen tvivlede om, at Driften kunde betale sig, idet der sikkert ikke kunde afsættes 10000 Læs Tang.

Magnus Nielsen mente, at der kunde sælges alt, hvad der drev i Land. Kom der mindre Tang ind, blev Udgiften tilsvarende lavere. Tangen var blevet analyseret, og Landboerne vilde nok snart indse, at det var i deres velforstaaede Interesse at købe Tangen.

Christensen synes ikke, der var rigtigt Forhold i de foreslaaede Lønninger. Det burde overvejes, om man ikke kunde afspærre selve Hjørnet og derved forhindre, at Tangen samledes der. Rampen og Stranden burde sættes i bedre Stand, saaledes at det nuværende Dyrplageri for Hestene kunde undgaas.

Formanden bemærkede, at Forholdene vilde blive ordnet saa hensigtsmæssigt som muligt. Det hele var nærmest et Forsøg, og man var ikke bundet til den foreslaaede Ordning for Tid og Evighed.

Indstillingen vedtoges.